

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšera a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 8. 2014, čj. 29 A 55/2014 - 16,

t a k t o :

- I. Žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků za řízení o kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 10. 9. 2014 kasační stížnost žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 8. 2014, čj. 29 A 55/2014 - 16, jímž soud rozhodl o žalobě na ochranu proti nečinnosti Krajského soudu v Brně.

[2] Usnesením ze dne 18. 9. 2014, čj. 8 As 146/2014 – 16, Nejvyšší správní soud vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti a k předložení plné moci udělené jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

[3] Podáním ze dne 2. 10. 2014 stěžovatel požádal Nejvyšší správní soud o osvobození od soudních poplatků s tím, že je od roku 2009 nezaměstnaný a nemá žádný příjem. Zároveň předložil vyplněný formulář Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech ze dne 31. 7. 2014.

[4] Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. platí, že účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne.

[5] Nejvyšší správní soud vymezil ve své judikatuře některé případy, kdy lze návrh považovat za „zjevně bezúspěšný“ podle § 36 odst. 3 s. ř. s. (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2007, čj. 7 Afs 102/2007 – 72, nebo ze dne 29. 6. 2011, čj. 1 As 51/2011 – 135).

Z této judikatury vyplývá obecný závěr, že zjevná neúspěšnost návrhu by měla být zjistitelná bez pochyb, měla by být nesporná a zcela jednoznačná. Mezi zjevně bezúspěšné návrhy patří také podání, která nelze projednat ve správním soudnictví, je-li taková okolnost zjevná na první pohled.

[6] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně se stěžovatel domáhal s poukazem na § 79 s. ř. s. ochrany proti nečinnosti žalovaného Krajského soudu v Brně. Namítl, že krajský soud nejednal o žalobcově žalobě ze dne 19. 5. 2014, která směřovala proti usnesení téhož krajského soudu ze dne 17. 3. 2014, čj. 63 A 2/2014 – 10, ale tuto žalobu protiprávně postoupil Nejvyššímu správnímu soudu jako přílohu k již podané kasační stížnosti.

[7] Krajský soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, neboť k rozhodnutí ve věci samé nebyla dána pravomoc soudů rozhodujících ve správním soudnictví.

[8] Nejvyšší správní soud přisvědčil názoru krajského soudu. Procesní postup krajského soudu ve věci žaloby ze dne 19. 5. 2014 byl postupem v rámci výkonu soudnictví, a nikoli rozhodováním či postupem orgánu v oblasti veřejné správy podle § 4 odst. 1 s. ř. s. Proti takovému postupu se nelze bránit žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 s. ř. s., a věcného projednání takové žaloby nelze dosáhnout ani prostřednictvím kasační stížnosti.

[9] Kasační stížnost stěžovatele je tedy zjevně bezúspěšným návrhem podle § 36 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto nepřiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků, aniž by posuzoval skutečnosti týkající se majetkových poměrů stěžovatele.

[10] Podle § 120 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud odmítne kasační stížnost, pokud nejsou splněny podmínky řízení, tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.

[11] Mezi podmínky řízení o kasační stížnosti patří, že stěžovatel musí být v řízení zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (srov. § 105 odst. 2 s. ř. s.).

[12] Stěžovatel nepředložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti ani v dodatečně jednoměsíční lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem ve shora uvedeném usnesení čj. 8 As 146/2014 – 16, ačkoli byl soudem poučen o procesních následcích takového postupu. Stěžovatel ani nepožádal v téže lhůtě o ustanovení zástupce z řad advokátů podle § 35 odst. 8 s. ř. s., ač byl soudem o takové možnosti poučen.

[13] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl postupem podle § 120 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Protože byla kasační stížnost odmítnuta, Nejvyšší správní soud již nestanovil stěžovateli dodatečnou lhůtu k úhradě soudního poplatku.

[14] Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval o námitce podjatosti JUDr. Elišky Cihlářové vznesené stěžovatelem v podání ze dne 30. 9. 2014, neboť osmý senát, jemuž byla věc přidělena na základě rozvrhu práce, rozhodoval ve svém stálém složení: JUDr. Jan Passer, Mgr. David Hipšr a JUDr. Michal Mazanec.

[15] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatel uvedl jako důvod kasační stížnosti podjatost soudkyně Krajského soudu v Brně JUDr. Zuzany Bystrické spočívající v postupu soudkyně v řízení. Taková okolnost nemůže vést k vyloučení soudce (srov. § 8 odst. 1 poslední věta s. ř. s.). Nejvyšší správní soud opakovaně upozornil stěžovatele, že podjatost soudce nelze namítat z důvodu jeho postupu a rozhodování ve věci projednávané soudem (srov. např. usnesení ze dne 17. 7. 2014, čj. Nao 232/2014 – 18, ze dne 19. 6. 2014, čj. Nao 239/2014 – 28, nebo ze dne 31. 10. 2013, čj. Nao 55/2013 - 54). Stěžovatel je tedy nepochybně obeznámen s názorem Nejvyššího správního soudu na tuto problematiku. Opětovné uplatnění téže zjevně nedůvodné námitky proto vyvolává dojem, že stěžovatel využívá tohoto procesního práva pouze za účelem znesnadnění průběhu soudního řízení, a nikoli za účelem ochrany svých veřejných subjektivních práv.

[16] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 6. listopadu 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu